

Veľký poklad možno nájsť aj s malou sviecou...

Drahí bratia a sestry,
pápež Benedikt XVI. otvoril 11. októbra 2012 Rok viery.

Možno sa nám zdá, že tých slávení rozličných rokov je už priveľa. A možno to nie je celkom bez príčiny. Spočítajme len tak letmo roky, ktoré sme prežili: Príprava na Veľké jubileum 2000, Rok Otca, Rok Syna, Rok Ducha Svätého. Potom Rok svätého Pavla. Ešte ani neskončil a už bol vyhlásený Rok kňazov. Nedávno sme vyhlásili u nás na Slovensku Rok sv. Cyrila a Metoda a 11. októbra 2012, teda iba pred pár dňami pápež Benedikt XVI. otvoril Rok viery. Čo s ním a čo s vierou? Naša viera je tu predsa 2000 rokov, čo s ňou máme robiť? Ako ju prežívať? Čo vôbec viera je? Čo sú pravdy viery? Čo na nich môžeme po 2000 rokoch objaviť nové?

Skúsme odložiť skepsu aj ľahostajnosť a trochu sa nad tým zamyslieť...

Ktosi múdry raz povedal zaujímavú pravdu: **Veľký poklad možno nájsť aj s malou sviecou...** Skutočne je to tak. Predstavme si človeka, ktorý hľadá v jaskyni skrytý poklad a má pritom iba svetlo malej sviece, prípadne baterky. Nevadí, že svetlo je malé. Veď podstatné nie je svetlo, ale hľadaný poklad.

Pápež Benedikt XVI. - tým, že vyhlásil Rok viery - chce, aby sme sa osobitne zamýšľali nad pravdami, ktoré asi všetci poznáme. Aspoň si to myslíme. Sú zhrnuté v modlitbe *Verím v Boha*. Jednotlivé pravdy tejto modlitby sú akoby sviece, ktoré nám svietia na cestu, aby sme pomocou nich objavili poklady múdrosti, dobroty, Božej lásky.

Pre lepšie pochopenie by som chcel použiť príklad zo života. Vo Vyznaní viery sa napríklad modlíme pravdu: *Verím v odpustenie hriechov*. Táto pravda nám hovorí, že človek sa môže vždy zveriť Božej milosrdnej láske. Zároveň nám hovorí, že aj my máme vedieť odpúšťať svojim blíznym. Jedna vec je však pravdu ústami vyznávať a iné je uveriť v ňu a povedať si: **Vstanem a pôjdem domov k Otcovi**. Vyznám mu všetky svoje hriechy, poprosím, aby mi odpustil, aby ma zobral do svojho náručia, aby som s Ním mohol byť už naveky. Samotná pravda – *Verím v odpustenie hriechov* – je malým svetielkom. Ak sa ním necháme viesť, môžeme nájsť obrovský poklad: **Otcovu náruč a jeho odpustenie**. Zdá sa, že Svätému Otcovi ide práve o toto, keď nám vyhlasuje Rok viery. Chce, aby sme sa vrátili k pravdám viery; aby sme si ich osvojili aj pomocou pamäti; aby sme ich vedeli i vysvetliť. To by však ešte nestačilo. Treba spraviť krok v smere týchto právd a objavovať poklady, ktoré sa za nimi skrývajú, tak, ako sme to už naznačili.

Vykročenie je veľmi dôležitá vec. Hovorí nám to aj samotný názov buly, ktorou pápež oznámil Rok viery: *Porta fidei - Brána viery*. Brána je na to, aby sme ňou mohli vchádzať i vychádzať; aby sme hľadali, objavovali; aby sme nestáli, ale tešili sa z pokladov, ktoré môžeme nájsť. Toto chýba našej viere. Preto je Rok viery vzácny a potrebný.

Ako veľmi na tom Benediktovi XVI. záleží, vidieť aj z možností získať odpustky pri rozličných príležitostiach v nasledujúcom roku. Povedzme si aj o nich.

Počas Roku viery bude možné získať úplné odpustky, udelené pre Božie milosrdenstvo po riadnej sviatostnej spovedi, po úprimnom predsavzatí nezhrešiť ani ľahkým hriechom a po modlitbe na úmysel Svätého Otca pri týchto príležitostiach:

- Ak sa veriaci aspoň trikrát zúčastnia na prednáškach či kázaniach v rámci misií, alebo na troch stretnutiach o Druhom vatikánskom koncile a o článkoch Katechizmu Katolíckej cirkvi v ktoromkoľvek kostole alebo na vhodnom mieste.
- Keď navštívia ako pútnici niektorú z pápežských bazilík, katakomby, Katedrálny chrám sv. F. Xaverského v Banskej Bystrici, Baziliku minor na Starých Horách alebo Kostol sv. Cyrila a Metoda v Selciach, a tu sa zúčastnia na nejakej posvätej činnosti, slávnosti alebo aspoň zotrávajú vhodný čas (30 minút) v modlitbe a rozjímaní, ktoré ukončia Modlitbou Pána, Vyznaním viery, vzývaním blahoslavenej Panny Márie, prípadne svätých apoštolov a patrónov.
- Ak v niektorý slobodne zvolený deň počas Roku viery navštívia baptistérium alebo miesto, kde boli pokrstení a obnovia si krstné sľuby.
- Úprimne kajúci veriaci, ktorí sa nemôžu zúčastniť na sláveniach z vážnych dôvodov (ako napr. mníšky žijúce v trvalej klauzúre, pustovníci, väzni, starí, chorí a tí, ktorí sú v nemocniciach alebo liečebných zariadeniach...), získajú úplné odpustky za rovnakých podmienok, pokiaľ sa v duchu a mysli zjednotia s veriacimi zúčastnenými na sláveniach, a to najmä vo chvíľach, keď budú slová pápeža alebo diecéznych biskupov vysielané v televízii či rozhlase, keď sa pomodlia vo svojom dome alebo tam, kde sa nachádzajú (napr. v kaplnke kláštora, nemocnice, domu opatrovateľskej služby, väzení...) Otčenáš, Vyznanie viery a iné modlitby v súlade s cieľom Roka viery, a na tento úmysel obetujú svoje utrpenie alebo problémy ich života.

Drahí bratia a sestry, nezhodíme za chrbát možnosť, ktorú nám ponúka Cirkev, aby sme sa obohatili poznaním a žitím právd viery. Nezabudnime na to, že veľký poklad možno nájsť aj s malou sviecou. Hľadajme a objavujme, aby sme boli bohatší, a aby sme sa s bohatstvom vedeli deliť i s tými, ktorí Pána nepoznajú.

Viem, že v mnohých farnostiach našej diecézy sú už naplánované rozličné akcie pri príležitosti Roku viery či Roku sv. Cyrila a Metoda. Prosím kňazov, aby – ak uznajú za vhodné – nám ich nahlásili na biskupský úrad, ktorý bude vďačne distribútorom dobrých správ o všetkých zmysluplných akciách v diecéze, aby sa ich mohli zúčastniť čím viacerí.

V rámci diecézy sa veľmi teším na **kňazskú púť**, ktorú by sme chceli zorganizovať na jar roku 2013. Chceme putovať po miestach, na ktorých pôsobili naši vierozvestovia (Velehrad –Kopčany – Mikulčice – Devín...). Teším sa i na tradičnú **diecéznu púť**, ktorú obnovil otec biskup Rudolf - na Slávnosť sv. Cyrila a Metoda v Selciach. Ponechávam na kreativitu kňazov, aby každú prvú nedeľu v mesiaci vhodným spôsobom pripomenuli pôsobenie solúnskych bratov na našom území.

Všetkým vyprosujem veľa Božieho požehnania a tiež prosím o vaše modlitby

Marián Bublínec
diecézny administrátor